

«עמוס גלבוע»

רחוב מהאמת

טענתו של אהוד ברק, שלפייה יש שני מחנות שניצבים זה מול זה – האחד לאומי וابل והשני ציוני-דמוקרטי – היא תפיסת מעוותת של המציאות

הימין הקיים לביון השמאלי הקייזני. אלורוטים ארץ ישראל כולה שלנו, ואלו רוצחים שומם דבר לא יהיה שלנו, אלא בשותף עם ערבי ישראל, ובכלם כל פליטי 1948.

שלישית, בעיקרון אי אפשר לראות את כל המציאות רק בצבעו שחור ולבן, בני או רובני חושך. יש מרכז גדרה הנושא גם לשחור וגם לבן, ואני משיק עצמי אליו. ובנוסף, איך אמר אלכסנדר ינאַי ערבי מותו על המאבק בין שני המחנות המותנצחים בתוך עם ישראל, הצדוקים מול הפירושים: צריך הכיר הרבה להיזהר מהצבעים. היכן הם במשנתו של ברק? רביעית, בפרק מציר תמורה אידיאלית של מhana בני או, שרוחה הומניסטית אלהית נשבת בגבו. צר לי, אבל אני מכיר מhana כוה בישראל, ולא בעולם. חמישית, אני נחרד כשאני שומע את הכנוי "בוגדים" מوطה בכל מי שմפרק את נתניהו או אשתו. וברובמן הדבק המלך את המhana שברק מדבר בשמו הוא נתניהו. הוא האויב האולטימטיבי, השטן שמלווה חייכים המאמנים להתבלב. בענייני זה כבר משוח משייחי, אובייסיבי, חזון נפילה נתניהו. ●

בכל ערכי הציונות; הרבק המלך את המהו והוא האויבים מבחוץ ומכפנוי. המhana השני הוא המנהה שיש לו "לאומיות בריאה", שmaglam את ערכי הציונות של הרצל וממשיכו, שהחווון של ראנשיסל של ברק על המציאות בארכנו. ממש יום לאחר שקראתי את הראיין, ביקרתי בפעם השלישית בהיכל הספר במוזיאון ישראל בירושלים. ושוב קראתי על המgilah של מלחתת בני האור בבני החושך. בני האור,אותה חברות "ביחד" שি�שבה במדבר יהודה, ראתה עצמה כטהורה, מגיעה כמעט מהתפשעה של "קרב לחיים או למות".

האם אנחנו מצויים בסוריה, בתימן או בדמוקרטיה של מדינת ישראל? גם אם המילימנס נאמרו לתפארת המליצה, עצם השימוש בהן הוא מסוכן. מה פירשו שאחד המחנות יctrar להיעלום? האם הכוונה להיעלמות פיזית, אוแค' שאסרו יהה לדגל יותר באידיאולוגיה של המhana המובס בדמוקרטיה הישראלית? שנית, לדעתו לוקח ברק את מhana הימין הקייזני ומתראו כאלו זה המhana הוא לאומי אף, קנא, שהחווון שלו יש קווי דמיון, בעניין, למgilah. שני מחנות ניצבים זה מול זה: המhana האחד הוא יהודי משיחי הרואה בשיליטה על כל אرض ישראל את העיר הגדול, ואת חירוש עבותה הקורבנות בבית המקדש, מנהיגו הוא נתניהו. זהו מhana הבוגר